

trætte og fjede af at modsætte sig. Indenrigsministeriet skal vælge mellem de saaledes indkomne Ansøgninger, og det gjør det saa godt, som det er muligt, men der vækkes desuagtet Misforstøelse. Der kommer ikke blot Klager fra selve de Ansøgere, som have faaet Afslag, men ogsaa fra de paagjældende Districter, som udtale, at de ere høist uheldigt stillede ved ikke at kunne faae den heromhandlede høist nødvendige Gjenstand tilkjøbt i deres Nærhed. Jeg skal endvidere henvise til det høist Uheldige, der er i den forskjelligte Fremgangsmaade, som bliver fulgt af de forskjellige locale Autoriteter i Henseende til Anbefaling eller Ikke-Anbefaling af deestlige Ansøgninger. Men naar Tilstanden paa Landet for Dieblirket er saaledes, saa troer jeg, at det er ganske rigtigt at søge den afløst af en anden, hvorved der gives en lovshjemlet Afgang til at faae Næringsbevittis paa Brændeviinshandel dersteds og Ministeriet saaledes bliver aldeles fritaget for den nævnte Bevillingsmyndighed. — Det glæder mig, at den ærede 5te Landssthingsmand for 9de Kreds (Brasch) har indrømmet, at Tilstanden for Kjøbstædernes Vedkommende sandsynligtvis ikke vil blive uheldigere efter en saadan Lovs Emanation, end den er nu for Dieblirket. At Brændeviinshandel drives paa Landet, kan jeg egentlig heller ikke see kan paaføre Kjøbstæderne noget væsentligt Tab, naar det blot skeer i en passende Afstand fra disse. Indkjøbet af den paagjældende Artikel vil jo dog i Reglen skee i Kjøbstæderne, idet Landbrænderiernes Antal ikke er stort, og de vedkommende Brændeviinshandlere altsaa ville være henviste til Kjøbstæderne for i de derværende Brænderier at blive forsynede med Brændevin. Indtægten heraf vil dog saaledes tilfalde Kjøbstæderne. Jeg skal ganske vist indrømme, at noget af Fordelen gaaer tabt paa denne Maade, nemlig den Deel af samme, som ellers vilde tilflyde Mellemhandlerne i Kjøbstæderne. — Naar det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tobiesen) meente, at den skadelige Indflydelse for Kjøbstæderne af en Lov som den foreslaaede vilde være at søge ikke saameget i, at selve Brændeviinshandelen gik bort fra Kjøbstæderne, som deri, at der vilde opstaae flere Kjøbmandshandler paa Landet, idet Kjøbmandshandel paa

Landet nu i Reglen ikke kunde bestaae, medmindre den var forenet med Brændeviinshandel, og man derfor ofte undlod at etablere sig som Kjøbmand paa Landet, fordi man ikke kunde være sikker paa at faae Bevilling til Brændeviinshandel, medens en saadan Etablering dertimod vilde foregaae i stor Mængde, naar det var givet, at man kunde fordre Næringsbevittis paa Brændeviinshandel — saa skal jeg villig indrømme, at Retten til Brændeviinshandel paa Landet stiller Kjøbmanden noget fordeelagtigere, end han ellers er stillet, men deraf at slutte til en overordentlig forøget Etablering af Kjøbmænd paa Landet, naar en Lov, som den foreslaaede, udkommer, troer jeg er urigtigt, thi der kan dog fornødtigvis kun bestaae et vist Antal Landskjøbmænd i et vist begrændset District, og der kan heller ikke findes Afsetning for mangfoldige Brændeviinshandlere. Afsetningen vil altsaa blive reduceret for de enkelte Kjøbmænd, jo flere der opstaaer, og man vil derfor vistnok være forsigtig med at etablere sig. Jeg seer ogsaa en Sikkerhed imod en saadan hyppig Etablering af Kjøbmænd paa Landet i den forhøiede Betaling, som i Lovforslaget er fastsat for Næringsbevittis til Brændeviinshandel paa Landet. De Kjøbmænd, som man paa mange Steder seer etablere sig paa Landet, ere ikke saa rigeligt udrustede med Capitaler, at ikke en Kjendelse for et Næringsbevittis af 150 Rd. skulde være meget trykkende eller idetmindste meget betydelig for dem. Dertil kommer, at den aarlige Afgift af Brændeviinshandel paa Landet efter Lovforslaget ogsaa vil blive noget høiere, end den hidtil har været. Afgiften er foreslaaet forhøiet, og navnlig er Minimumsgrændsen sat noget høiere; det vil jo saaledes kun berøve paa de vedkommende locale Autoriteter at sætte Afgiften høiere end hidtil.

Den 3die Landssthingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) henledte fremdeles Opmærksomheden paa det Duffelige i, at Brændeviinsafgiften i Kjøbstæderne heelt maatte tilfalde Communnernes Kasse, og det 5te Medlem for 9de Kreds (Brasch) yttrede sig om den Afvigelse, som der i det nærværende Lovforslag findes fra det tidligere vedtagne, idet det nærværende Forslag ikke har bibeholdt Bestemmelsen om, at Kjend-